

Передплата

«РУСЛАНА» виписується в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукониси звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Австро-угорські угодові переговори.

(Ковець).

Австрійське правительство буде отже приневолене ті шкоди винагородити собі иншим способом і тут передовсім насуває ся питанє, чи по усуненню спільної області цлової мають бути ціла ще дальше уважані яко спільні приходи і уживані для покриваня спільних видатків. Угри очевидно змагають до того, щоби мимо розриву спільної області цлової дальше удержувати спільність цлових доходів. Одначе австрійське правительство не повинно згоджувати ся на такий погляд Угрів.

Коли австрійське правительство рішучо постоїть за таким поглядом, що з розривом спільної області цлової нема і спільности ціла, тоді Угри дорого оплатять цлову самостійність. Після дотеперішної угоди покривано приходами спільними цловими спільні видатки на потреби монархії, а доперва решту, о скілько се не вистарчало, покривали обидві держави монархії після установлюваного щорічно ключа (тепер Австрія 65⁶/₁₀%, Угорщина 34⁴/₁₀%). Є се очевидне обтяженє Австрії, позаяк більше як ⁴/₅ цлових доходів, обертаних на покритє спільних видатків, черпано з кишені австрійських горожан. Ухвалений на 1905 р. делегаціями спільний бюджет виказував видатки в скількості 369 мільонів корон, а на їх покритє преліміновано з доходів спільного

ціла 114,700.000 К, а решту 254 міль кор. розділено так, що на Австрію припало 167 м. кор., на Угорщину 88 м. кор. З виказу цлових урядів попередних літ показує ся однак, що з 114,700.000 К цлових приходів припадало на Австрію 100,900.000 К, а на Угорщину ледво 14,280.000 К. Таким способом отже Австрія причиняє ся 88% уділом до цлових приходів, коли тимчасом Угорщина дає лише 12%. Колиж дочекаємо участь в цілах кожної з двох держав монархії і квоту доплачувану ними готівкою на покритє спільних видатків, то з сего вийде, що Австрія в дійсности платить не 65⁶/₁₀%, як би виходило з установленого ключа, але 72⁴/₁₀%, а Угорщина не 34⁴/₁₀%, а лише 27⁶/₁₀%.

Так представляють ся сі числа на основі прелімінарів бюджетових роблених вельми обережно. Сі числа однак покажуть ся ще некориснішими для Австрії, а кориснішими для Угорщини, наколи звернемо ся до рахункових замкнень цлових урядів. Так н. пр. за р. 1905 сі замкненя виказують прихід з ціла в дійсности 126 міль кор., коли тимчасом було прелімінованих лише 100 міль корон. З того виходить, що окреме прелімінованє і обчислюванє ціла для Австрії, а окреме для Угорщини виходило би в користь Австрії і давало би австрійському бюджетови кількадесят міль корон річно користі і тому не дивниця, що Угри настають, щоби мимо зірваня спільности області цлової, удержано спільність ціла в поборі і обчисленю.

Одначе коли угорське правительство

має намір віддалити зовсім від Австрії всі споживні податки, і висувати з того розділу цлової області всі послідовности, о скілько се можливо до 1917 (до правосильности торгових договорів з заграницею), то в таким случаю неможливо удержати спільність ціла.

Із сего виходить, як трудні є питання, котрі мають розвизати угодові переговори. Тут не розходить ся лише о самі слова, о зміну титулу, що замість цлового союзу має бути торговий договір, як тепер бажає угорське правительство. Тут мають рішати ся вельми важні справи, не згадуючи вже о тій можливости, що обидві держави монархії розпочнуть боротьбу ще перед 1917 р. о ті ціла, котрими в теперішних торгових договорах они не є взагалі. Із сего видно, що нова угода є безперечно о много трудніша, як давна. Австрія находить ся однак в тім кориснім розмірно положеню; що на чолі правительства стоїть бар. Бек, котрий є заводним знавцем угодових справ і яко секційний шеф в міністерстві рільництва заступав уже інтереси Австрії в урядових переговорах, а також що міністром торгівлі є др. Форшт, бувший секретар торгово-промислової палати, котрий свого часу написав основну розвідку про австро-угорську угоду і також є заводним єї знавцем. Немалої ваги є і ся обставина, що й посольська палата схаменула ся в сій справі і стоїть односторонно на сторожі австрійських інтересів та буде піддержувати в тих справах теперішнє правительство.

Блед Гарт.

Скарб в лісі.

перевів М. Боднар.

I.

Перед сухою, на пів спорохнавілою, каліфорнійскою сосною, що лежала на дорозі, спинив Джек Флемінг свої кроки, гнівний та знеохочений, бо коло того самого дерева перейшов вже був перед годиною. Без сумніву — він зробив се несамовите колесо, яке роблять ті люди, що заблудять у лісі. Він стратив надію вийти знова на добру дорогу.

Се дерево, можна було легко пізнати, бо його зломана галузь звисала наче рамя побічного телеграфу. Лиш се було для Флямінга слабою вірадою, що він сам мусів приписати собі вину свого нещастя.

Вертаючи домів з сусідного гірничого місточка, до табору копальників золота, зійшов з дороги, задуманий пустив ся через ліс на впростець. По короткім часі увійшов у таку гушавину, що лишень слабе світло продиралось до него крізь зелень листя, а сонце, одинокий його провідник, цілком зникло. Очевидно попав ся в таке дике незнане місце, де ще не ступила людська нога. Грубі верстви гниючої кори та засохлий порох з цілих соток літ заглушували його кроки, бо в темноті панувала ще до того й беззвучна тишина.

Коли він так, не знаючи що робити, постояв кілька хвилин, почув нараз цілком виразне, слабе плюсканє й капанє пливучої води. А що був зігрітий, та спрагнений, мимовільно пішов по кількох кроках до кореня, що сторчав з переверненого дерева. Побіч сего дерева витрискувало жерело, що підмивало єго

коріня, та поволи звалило його на землю. В заглибину, що повстала в той спосіб, спливала чиста вода, яка о кілька кроків дальше всякала в перемочену землю. Коли Флемінг пив воду і мив собі лице та руки в сей природний спосіб утвореній водою, побачив на дні білу мерехтячу кварцову верству, та завважав ненадійно на свою радість, що сліди того каміня показують ся таки зараз коло жерела. З того заключав, що находить ся недалеко скалистої долини край ліса, тим більше, що темнота помало уступала й инний світ ростиинний почав його окружати. По кількох кроках побачив полянку, на якій падали прямовісно проміння сонця й тепер був певний, що вийде з ліса.

Але місто думати, як би найскорше виратувати ся, вернув ся з повним одушевленєм і пішов назад до жерела. В нім відозвала ся жилка рудокопа, від-

Находимо ся отже на передодні важких подій що до удержання взаємин між Австрією а Угорщиною.

Українські послы і їх виборці.

В українських часописах заміщають ся частенько листи виборців до своїх послів і навідворот послів до своїх виборців. До тепер еще не було иншого контакту між населенем а его заступцями, бо ще не мали часу і змоги вічевим способом розбуджувати та освідомлювати народ і zarazом розвідувати ся про его кривди та жалі. Отже ті письма остають одинокими доказами тої безносередности, яка існує в теперішній формі законодавного заступництва інтересів на Україні. З більшого числа вибираємо два такі листи, заміщені в «Громадській Думці».

Наказ послови до державної думи Бабенкови від групи Українців з Катеринославу.

Високошановний Добродію, Лев Хведорович!

Щиро витаючи Вас, першого посла в російську державну думу від землі колись вільного війська запороского, ми, гурт українських громадян, лічимо за свій обовязок звернутись до Вас з отсим листом.

1) Перш усього ми просимо Вас домагатись у державній думі — визволення усіх політичних вязнів, не звертаючи уваги на ті «злочинства», що їм приписує уряд, бо ті «злочинства» породило не що друге, як теж саме урядове безладє та насильство, яке панувало цілі віки по всій російській державі, та на лихо ще й досі панує.

2) Домагатись, яко мога швидше, припинення смертних приговорів, а потім і відміни кари на смерть — сего остатку варварства, сеї розбишацкої пімсти над людьми, які несуть на користь ближнього усе, що мають і навіть саме жите.

3) Домагатись широкої автономії України, яку було встановлено в договорі Богдана Хмельницького з московским урядом 1654 р., тоді коли український на-

род не в «підданство» пішов до московского уряду, а вільно зєднав ся з московским народом.

Ми раємо Вам домагати ся тієї автономії і виповнення усіх обовязків, які дав московский уряд у договорі 1654 р. і які було зовсім знехтовано, зломано тим же урядом — тоді, коли він почув, що вже его зелізна «братерска» рука охопила нещасну Україну, змучену своїми внутрішніми безладями і тяжкими війнами з ворогами, що оточили її з усіх боків.

Тільки широка автономія може дати краєви спокій і задовольнити місцеві потреби: тільки краєвий сойм розвяже земельне питанє — сей «гордіїв вузлик», упорядкує місцеву вселюдну просьвіту, суд і запровадить справжний адміністративний лад на Україні.

Просимо Вас памятати Ваш великий обовязок перед рідним краєм.

Ідуть підписи.

Лист посла С. Т. Тарана до селян м. Іванки.

Шановні селяни м. Іванки, уманьского повіту! Ви звернули ся до мене, яко до посла думи державної від Київщини, і виложили мені свої потреби. Не знаючи, кому саме з вас відповідати, подаю свою відповідь до київского часопису «Отголоски Жизни».

Поперед усього поясню вам, що дума державна однодушно і твердо постановила домагати ся землі та волі для народу, але се візьме у державної думи богато часу і тяжкої праці. Справа ся дуже складна й забарна, бо земельні порядки трохи не в кожній губернії инші. З початку дума хоче закласти у кожному повіті комітет із селян та земельних власників, щоб вирішити, де саме і скільки треба прибавити селянам землі. Але головна перешкода в сій справі се те, що пани міністри відмовили думі допомогти їй видати такий закон, щоб можна було з примусу відібрати землі казенні, удільні, церковні, монастирські і поміщицкі та передавати їх безземельним та малоземельним селянам. Через се державна дума й вимагала, щоб пп. міністри пішли в одставку і щоб міністрами були такі люди, котрі згодили би ся робити усе згі-

не було мешканє гірника, пізнав би на перший погляд, бо ту довкола викорчований спорий шмат ліса, огорожений після потреби, справлений та засіяний. Мимо сего постановив спробувати, чи не міг би дістати джаґана або коритця; в найгіршім разі довідав би ся о дорогу до гостинця.

Скоро спустив ся домів по склоні аж до самітної загороди, що складалась з звичайної стрільниці та кількох шоп. На їх внішних стінах, та всіх стовпах плота висіла розвішена велика скількість звирячих скір; він запримітив між медвежими, пантерними, вовчими й лисичими кожами, скірки вивірок та диких котів, побіч орлиних, яструблячих і чапельних крил. Стежки не було до хати, що стояла одинока на полянці, наче заблудила в лісах, що єї окружають.

(Дальше буде).

дно з думою, а не ставали їй на перешкоді у домаганях здобути землю та волю.

Із сего ви бачите, що питаня про землю буде не скоро вирішене, его можна буде вирішити тільки тоді, коли за думу буде стояти увесь народ.

Рішатиж про кожне село або волость дума не має змоги, бо у Росії волостий більш як 20 тисяч.

Що до аренди у поміщика князя Любомирского, що бере з вас по 30 карб. за десятину на рік, а тому, що заарендовує у его по богато, віддає по 8 карб. за десятину, то скажу вам, що тепер він має право робити се, бо закон не забороняє ему того; але коли дума виробить инші закони, тоді сего не буде.

Ви ще прохаєте, щоб я не згожував ся на такий закон, що рівняв би в правах і євреїв. На се я пристати не можу. Уся дума і всі послы-селяни хочуть того, щоб закон для всіх народів, що живуть у Росії, був однаковий, тобто як для дворянина, так і для селянина, і для єврея, і для Татарина, для Поляка то що рівний. Яж від себе кажу вам, що ніхто, ніколи й ні на якому місці не має права обмежувати прав другої людини, до якої вона нації не належала.

Коли ми станемо вимагати, щоб євреїв було обмежено у правах, то дворяни так само можуть вимагати, щоб і нас, селян, було позбавлено деяких прав. Запамятайте се, шановні селяни, раз на завжди.

Читайте путящі книжки та часописи і вчіть ся хорошому. А тепер бувайте здорові, друзі мої. Прохаю передати усім нашим селянам, що дума буде домагатись з усієї сили для народу землі та волі.

Усі київські часописи і уманьську прохаю передрукувати сего листа.

Посол до думи державної від селян київского повіту Семен Тимофійевич Таран.

Генеральний страйк.

Управа соціально-демократичної партії скликана вчера конференцію мужів довіря з цілої Австрії задля обговорення подробиць організації генерального страйку на випадок парламентарного переволіканя полагоди виборчої реформи. В конференції взяло уділ 107 делегатів зі всіх країв Передлитавщини, репрезентуючих всі народности і всі великі організації промислові. По переведеній дискусії прийнято ухвалу сего змісту, що конференція заявляє ся за оголошеним центральним виконуючим комітетом сторонництва маніфестом з дня 10. с. м. і заявляє ся за безпосередним оголошенем масового страйку, евентуально за попереджуючим его триденним безробітєм у Відні. Дальше конференція звиває зорганізованих робітників всяких категорій в цілій Передлитавщині до безпроволочного піднятя приготвленень до генерального страйку в як найширших границях. Уповажненє до видання потрібних заряджень і разі потреби оголошеня клича до безпроволочного розпочатя генерального страйку, зложено в руки центрального комітету,

коли відкрив кварцову верству в каміну верх землі й постановив її тепер докладно розслідити. До дому міг і пізнійше піти, та на жаль не мав ні джаґана, ні коритця, ні лопати, — а руками міг лиш зверху розслідити землю близько жерела. Він знайшов дійсно червону землю з розбитим кварцом, що служить загально яко знак пізнаваня. Та ніхто ліпше не знає, як часто обманюють такі надії й він справді мав чого жалувати, що не мав під рукою пробного коритця, котрим виполокавши пісок в жерелі розслідив би землю. В хаті першого ліпшого гірника мігби визичити потрібні знаряди, та не ту в безлюднім місци. Се власне підступ судьби, — мисливий не бачить ніколи так много звирини, як тоді, коли зіставить в дома рушницю.

Гнівний встав Флемінґ і пустив ся до полянки. Прийшовши там, дивив ся з склону гори на зелену долину між скалами. Легкий дим уносив ся над вербами, що окружали забудованє. Що се

зложеного з членів репрезентації партії і робітничої комісії. Управу страйком в кождім поодинокім краю зложено в руки таких самих краєвих комітетів, які мають навязати тісний контакт з льокальними комітетами. Вкінці конференція учинила відвічальним центральним комітетом за те, щоби не занедбано відповідної хвилі і щоби генеральний страйк, без згляду на всякі впливаючі з того кроку жертви проклямовано, скоро наступить в парламентарнім поведєню проволока, загрожуюча переведєню закона виборчої реформи.

Н О В И Н К И.

— **Калєндар.** В суботу: руско-кат. Лукїяна; римо-кат. Франца з Ас. — В недїлю: руско-кат. Пр. Бвхар.; римо-кат. Адольфа.

— **Головний видїл товариства „Просвїти“** запрошує отсим всіх членів товариства „Просвїти“ на загальнї зборї, що відбудуть ся в п'ятницю дня 29. н. ст. червня 1906 р. у Львові в великій салї „Яд Харузім“ (при ул. Бернштайна). Того дня о годинї шв до осьмої рано відправить ся Богослужєнє за упокій померших членів товариства в церкві св. Петра і Павла, по котрїм вийде похід з процесїєю на личаківське кладовище, де відбуде ся посв'яченє памятника Маркіяна Шапкевича. О год. 11. розпїчнуть ся наради загальних зборів членів товариства в салї „Яд Харузім“ (при ул. Бернштайна), з отсим порядком дневним: 1) Отворєнє загальних зборів головою Товариства. 2) Звіт головного видїлу з діяльностї Товариства за час від 1. сїчня 1904 р. до 31. грудня 1905 р. 3) Звіт контрольної комісії і удїленє уступаючому видїловї абсолюторїї. 4) Принятє нових почесних членів. 5) Вибір тринацяти членів і шістьох заступників головного видїлу Товариства. 6) Вибір голови Товариства. 7) Вибір трох членів комісії контрольної. 8) Внески членів. По закінченю загальних зборів відбуде ся в тїй салї о годинї 4. по полудни концерт сполучених львівських читалень „Просвїти“. За головний видїл товариства „Просвїти“, у Львові дня 12. н. ст. червня 1906. р. *Др. Кость Левицький*, заступник голови. *Іван Яримович*, секретар.

— **Фєстин львівського „Сокола“.** В Пустомитах коло Щирця відбуде ся заходом львівського „Сокола“ в недїлю дня 24. с. м. велика забава в парку тамошнього купелевого заведеня. Величезний парк взірцево удержаний з тїнистыми алеями, смерекові гаї, розкішні види на околицю, елегантна реставрація, романтичне розставленє нових будинків кліматик, кругольня, лянв-тенніс і інші товарискї забави, музика, танці, цінні предмети до виграня, штучні огні, догідний розклад поїздів — се обставини, що ворожуть удачу прогульки. Ізда залізницею там і з поворотом, знижена до половини, коштує всего 60 сот. Вступ 40 сот.; для учеників і дїтїй 20 сот.

— **Дальший репертуар руского театру в Збаражі.** [Саля власна (над ставом); початок о 8. вечером]: В п'ятницю дня 15. червня о 3. год. по полудни „Бурлака“ комедия в 5 дїях Карпенка-Карого; в суботу дня 16. червня „Жидівка вхрєстка“ народний образ зі співами і танцями в 5 дїях Тогобочного. В недїлю дня 17. червня „Запорожець за Дунаєм“ оперета в 3 дїях Артемовского, закінчать „Вечерницї“ твір муз. Ніщиньского; ві второк дня 19. червня „Міщани“ сцени з семейного житя в 4 дїях М. Горького; в четвер дня 21. червня „Весїлє при ліхтарнях“ оперетка Офєнбахє і „На сїножати“ народна опера Яновскої.

Готувить ся „Галья“ опера в 4 дїях Моношка.

— **В справі параньских Русинів.** О. М. Шкирпац, Ч. св. В. В., руско-католицький місіонар в Прудєнтополїс в Бразилїї, просить о рускі

книжки для кольонїстів-Русинів в Бразилїї. Звертаю ся про те до тих Русинів, котрі хотїли би дарувати книжки для кольонїстів-Русинів, щоби зволїли як найкорше передати ті книжки редакції „Руслана“, а звїдтам будуть переданї в руки тих інтелїгентних Русинів, що їдуть до Бразилїї в лїпни с. р. — *Титко Рєвакович*.

— **Повїнь.** З Коломиї пишуть нам: Нова повїнь постигла наше місто. Ще не направлено шкїд, які поробила попередна злива, а вже нинї (13.) виляв знова Чорний Потїк, що їде серединою долїшної частї. Вода в потоці підїшла так високо, що лєдво видно верхи дєрев на берєзі. Розумїє ся, передовсім понищенї паркани і городи, — а вода стоїть у пивницях, сїнях та партерових мешканях. Улаці звїсім під водою, а перевозять людїй магістрацкі вози. Дивно, чому місто не подбало скорше о забезпеченє берєгів потока. — Взагалї в Коломиї роблять шкоди бїльше малї потоки, а не Прут, котрий не дуже виступає з берєгів. Поки що нає доц дальше, а вода підносить ся. — *Сл.*

— **Народна вистава картин.** Артист-малєар К. Розвадовский уладжує вже третїй рік мандрївну виставу образів. Від Великоднєя до кінця цвїтня оставала вистава в Каменці подільскім. Всї образи на виставї новї. Тї, що були на нїй торїк, перевезено до Паланки, яку возять по Басарабїї. В Каменці подільскім оглядало виставу 4.137 людїй. Першого мая перевезено виставу до місточка Еднїці, де 7. мая відбудувають ся щорічно господарскї вистави. За чотири днї оглянуло тут виставу 4.350 людїй. Відси перевезено виставу до місточка Дунаївцїв, а звїдтам мандрувати ме через Летичїв, Новий Костантинів, Хмільник, Пинїв, Янів, Китїц, Вяницю, Браїлів, Жмеринку, Сутиски, Немирїв, Брацлав, Ситківцї, Гайсин, Івангород, Тєплик, Тернівку, Хашевату, Соврань, Балту, Ольгополь, Городище, Княжеполь, Тиманївку, Шпиків, Чернівцї, Бундишівку, Могилїв, Яришїв, Кирилївкї-Мур. і Нову Ушицю. Вступ на сю виставу вільний. Кождий платить, кїлько хто хоче. Отак сєлянин має нагоду познакомить ся із творами своїх лїпших живописцїв і образувати почуваня краси.

— **Хлїборобскї страйки.** Вїстки з провінції про хлїборобскї страйки є вельми скупї, хоч страйки ще тривають. Тепєр немає в поли пильної работи, весняні работи викїчено на ланах спровадженнями робїтниками. В тих повітах однак, де страйковано на весну, заносить ся на страйк в жнїва, хїба що прийде до угоди що до платнї.

— **Зниженє карт їзди для шкїльних дїтїй.** Чим бїльші полєкшї мають прогульковї в цїнах і часї їзди, тим бїльше їх їде. З тої причини міністерство залїзниць впровадило на пробу з важностю з днєм оголошеня, крім їстїуючих вже знижень слїдуючі зниженя для шкїльних дїтїй: 1) двоє дїтїй нїзше 10 лїт може їхати за оплатою половини звичайного білету, 2) при прогульках шкїл видїлових і народних дає ся кождому десятому ученикови або ученицї безплатний білет туда й назад. Однак се розпорядженє не має сили на льокальних залїзницях, що стоять в державнім зарядї. Управителї народних і видїлових шкїл мають в письменних зголошенях виказати їмена і прїзвиסקа тих учеників або учениць, що з причини убожєства мають всї данї на одержанє білету їзди безплатно, як також мають подати їмена і становиско родичїв, або осіб, що мають над тїми дїтьми надзїр. Зголошеня треба подавати найдальше до 24 годин перед намїреним виїздом на прогулку до начального уряду тої залїзничої стациї, звідки має рушити поїзд. Для улекшеня заходїв для урядників треба наперед подати число дїтїй нїзше 10 лїт.

— **Коли люди почали уживати каву?** Першї люди, що стали пити каву, мали бути арабскими монахами, які перед переслїдуванями схоронили ся в VII столїтю по Хр. в абїсиньску верховину і там жили із свого марного хозяїства. Одної днини прийшов до єрмонаха

один із братчиків сильно збентежений із вїсткою, що вівцї й кози в ночи місто спати велє село бавились немов зачарованї. На другий день пішов на пасовище із чєредою сам єрмонах, двилчїсь добре, що спасають звїрята і сконстатував, що їхня безсоннїсть походить із спашєня лїстя одногo корча. Як він сам сиробував їсти ягоди із сєго корча, то почув себе жвавїйшим і лєкше міг цїлу ніч пробути на приписанїм монашими установами „чужаню“. Отсе мало довести до відкритя наслїдків кави. Її взагалї вживано спєршу не як напою, а як печива, ось подїбно як чоколяду. Каву варити й пити відвар із сєго стали тїльки богато пізнїйше в Арабїї. Як Магометовий закон заборонив вїрним пити вино, то кава стала заступати сєй побуджуючий наїток. Першї документи, які свїдчать про питє кави, походять із п'ятнайцятого столїтя із міста Адєн. В Каїро стало питє кави звичайним аж в XVI ст., але тут не обїйшло ся без борби. Року 1511 прокляв питє кави собор улямїв музулманських, признаючи її питє противним їсламови і небезпечним для дупї і для тїла. Ізза сєї постанови позамикано в 1524 р. всї каїрскї каварнї. Та такі строгї установи не довго тривали. Своїм смаком побїдила кава ухваду побожних вїрних. Ось незабаром після сєго вїдав султан Селїм I. розказ, який позволяв на ново пити каву. Що бїльше, перскїх лїкарїв, котрі стали виказувати, що питє кави шкодить людєскому здоровлю, султан казав без церемонїї повїсити. Від сєго часу вживанє кави стало що раз бїльше розповсюднюватись і стало нинї звичайним по цїлїм сьвїтї.

— **Япанїя** хоче завести у себе нову релїгїю і стала розслїджувати всї важнїйшї релїгїї сьвіта. В тїй цїли визначено комісією, котра устроїла в Токїо зїзд відпоручників всїх важнїйших віроїповідань. Зїзд триває сєй цїлий мїсяць.

— **Конкурс.** Комітет бурєсї Руского Товариства педагогїчного у Львові (Вірменьска ч. 2.) розписує отсим конкурс на принятє питомцїв до бурєсї Товариства на рік шк. 1906/7. Приймаїтє ся будуть ученики гїмназияльнї, сини членів Руского Тов. педаг.

Услївья принятє є: 1) Батько (опїкун) мусить бути членом Руского Тов-а педагогїчного. 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять огляднїи лїкарскї з початком њкїльного року. 3) Комітет бурєсї прийме лїше добрих і пильних учеників, котрих успїхи дають повну запоруку, що они скїнчат гїмназию. Першєнєство мають відзначаючі ученики. 4) Батько (опїкун) петєнта буде точно платити умовлену оплату з гори; найменше 18 К мїсячно. 5) Кождий питомець зложить при вступї одноразовий даток на інвєнтар, лїкаря і купїль в сумї 6 К.

До поданя о принятє долучити треба: 1) Сьвїдоцтво шкїльне петєнта з послїдного пївроку. 2) Декларацию, в котрій батько (опїкун) ученика зобов'язує ся виразно умовлену суму за помїщенє сина в бурєсї кождого мїяця точно платити. 3) Сьвїдоцтво убожєства.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся у 6 пар бїля, 4 простирала, 2 пошєвки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 ручники, сїнник (2 м. довгий, 1 м. широкїй), подушку, ковдру і коцик до накриваня, порядну одїж, плащ і 2 пари обуви. Зужитї протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука бїля має бути виразно названєна повним назвїском питомця. При вступї мусить кождий питомець виказати ся перед Зарядом, що все потрібне має, а єсли би не було всьо в порядку, може наразити ся на непринятє в послїднїй хвилї. Всї питомцї є обовязанї користати з науки спїву і рисунків, а старшї також з язика французского і стєнографїї. Питомцям не буде вільно мати поза бурєсою нїякого занятя, лїше у вїїмкових случаях лекцїї за дозволом Заряду. Поданя кождого петєнта зокрема адресувати до „Заряду бурєсї Руского Товариства педагогїчного у Львові“ ул. Вірменьска ч. 2. Поданя вносити найдальше до 1. лїпня 1906. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний

іспит до I. класу. Всі бувші питомці мають
опять внести поданя.

У Львові, дня 1. червня 1906. Виділ.

— **Революція в Боснії.** Загребський Rokret, орган хорватської поступової партії, оповіщує обіжника, виданий недавно емеритованим шефом секції, Хавраком, в яким Хаврак поручає хорватским властям пильно слідити поведене боснійського комітету, що має на меті викликати революцію в Боснії. В тій цілі комітет закупує велику скількість оружя. Членами того комітету мають бути визначні личности в Хорватії, як: др. Богдан Медаківич, президент хорватського союму, Франко Поточняк, соймовий посол, др. Смоцкако, посол до дalmатинського союму і ин. Недискретне оповіщення того обіжника викликало велику сенсацію в політичних кругах.

— **Кара за пса.** Дня 1. мая с. р. підчас робітничого сьвята один з соціалістів в Ерфурті убрав свого песика в червоний капелюх і червоний нашійник та пішов з ним на місто. Другого дня дістав він від поліції письмо, яким засуджено його на 5 марок кари, або добу арешту за вбранє пса в червоний соціалістичний циліндер.

— **З залізниць.** По поводу перепоვნеня складовиisk на стачії Львів в наслідок надзвичайного напливу товарів і задля повільного відбору посилок через адресатів, скорочує ся по мисли §. 60 (7) регуляміну руху і з застереженням затвердження сего ц. к. міністерством залізниць; 1) за час вільний від складового при відборі товарів, котрі залізниця управнена перевозити у відкритих возах, з 4 на 2 дни; 2) підвищує ся приписане тарифом складове на 3 сотики від 100 клг.

Посмертні [†] оповістки.

О. Антін Нижанковський, парох в Явнисках, ярівського деканату, відзначений почесним медалем за 40-літню службу, упокоїв ся дня 10. с. м. в 72. році життя а в 49. р. сьвященства. В. в. п.!

Олімпія з Круликових Захаркова, жінка сотрудника в Завалові, упокоїла ся дня 9. с. м. по короткій а тяжкій недузі. В. і. п.!

Наука, штука, література.

— **Я. Лопатинський.** ВСТАВАЙ, УКРАЇНО! Пісня на мішаний хор в супроводі оркестри або фортеп'яна. Партитура. Слова С. Яричевського. Головний склад в книгарні Тов. ім. Шевченка у Львові. Стор. 15, фол. Ціна 6 К (3 рублі). Цілий дохід призначений на народний фонд. Імя композитора д-ра Я. Лопатинського добре знаве в широких кругах наших співаків та дає заперуку і за сю композицію, коло котрої автор мусів задати собі немало труду. Призначенє всего доходу на народну ціль причинить ся також до розповсюдження сего твору. Хори, що розпоряжають повною оркестрою, певно не залишать взяти сю композицію в свій репертуар.

Телеграми

з дня 15. червня 1906.

Петербург. Кадети і соціалісти в Москві пруть всіма силами до викликания масових розрухів. Студенти московського університету мимо заборони ректора відбули збори, на яких були і робітники. По зборах зроблено через місто похід, який розігнало військо.

Суджа. У волоньській економії Сабашкиних вайнято було на бураки 200 дівчат з другого повіту. Обурені селяни арештували смотрителя, а дівчат прогнали.

Астрахань. Вчора ввечері в городському саду відбув ся великий мітинг. Коли надійшла поліція, та почали стріляти з револьверів та кидати камями. Прибули козаки. В юрбі

поранено камями четверо. Досталось по кілька ударів також городовим та 50 з инших чинів. Порядок знов запроваджено.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

З переписки пок. Володимира Барвіньського з д-ром Червіньским.

Недавно тому з нагоди москвофільського бенкету після посвяченя Преображенської Церкви у Львові виявилась перестрілка між «Ділом» а «Галичаніном». Москвофільський дневник, відпираючи виводи «Діла» не залишив в статі «Непризвання судії» в ч. 86. з 10. и. ст. мая с. р. кинути болотом на визначних народівців задля їх свогочасних змагань до порозуміння з Поляками. «Она (себ то москвофільська партія), пише «Галичанін» вфррила, вфрять и будеть вфрйти вфр польскорусское примиреніе, однако не вфр такое, какое заключали гг. Лавровскіи, Качали, Романчуки, Телишевскіи и т. д., а такіхх писемъ, какое писалъ покойный основатель «Діла» издателью «Gazet-y Narodow-ой» д-ру Червіньскому, навфрно никто изъ редакції «Галичаньина» ніякому поляку писати не будеть».

Коли отже в згаданім письмі пок. Володимира Барвіньського добачає «Галичанін» начеб народну зраду, посуває ся сам до такої безличности, що до себе прикладає Шевченкові слова: «Ми просто йшли, у нас нема зерна неправди за собою!»

Про сей лист мого пок. брата були велькі толки свого часу, а також др. Франко у Літерат. Наук. Вістнику в статі п. з. З остатних десятиліть XIX. в. (1901. т. XV. стор. 10), котрій в найближнім часі присвячу окрему відповідь, згадуючи про сей лист, додає, що «не без причини назвав Драгоманов «забіганем у табір історичної Польщі». Спеціально шляхті польській оселеній на Руси готов був Барвіньський робити значні соціальні концесії(?), щоб повернути її до руської народности; се я знаю з уст пок. кн. Чарторийского, з яким Барвіньський у тій справі провадив переписку» (Переписка, яку вевбом оповіщу, зовсім инакше сьвідчить про ті значні концесії).

Тимчасом лист згаданий був доси відомий лише з Gazet-y Narodow-ой, в котрій (ч. 20. з 25. сїчня 1885) подав его др. Червіньський із значними пропусками. Мені розходило ся о те, щоби дістати сей лист в цілости і я відісе ся до д-ра Червіньского з просьбою, щоби мені відступив листи мого брата бодай до відисеу. На се дістав я від д-ра Червіньского відмовну відповідь, а сю відповідь д-ра Червіньского подаю до прилюдної відомости задля поглядів на польські і рускі справи, котрі і в янїшню пору будуть вельми цікаві. (Лист сей без дати).

Лист д-ра Червіньского до Алекс. Барвіньского.

Drogi Panie!

Nazajutrz po pogrzebie żony uciekłem z domu i wpadłem na gorący czas wyborów do Gazety. Tutaj też list pański otrzymałem. Ogłoszenie wyjątków z listu nieboszczyka działają, jak Pan z dzienników widzisz. Niestety, przesiedziały się w kozie 3 miesiące i dziś już nie pociągną skutków, które mogły pociągnąć. Mogły segregację Rusinów sprawić, nie byłoby przyszło do wspólnego komitetu z Moskalami, wtedy kompromisowe mandaty za zgodą Polaków dostałyby się Rusinom, a nie byłoby przyszło do tworzenia nowej partyi Rusinów.

Niestety, wszystko słusznerowane, a słusznerowane z tej przyczyny, że Rusini nie mieli odwagi by odrębnie stanąć i sztandar czysto ruski zatknąć.

Dziwna rzecz, że spoliczonych Rusinów uważają za Polaków i słusznie, lecz zmoskwiczonych Rusinów uważają jeszcze za Rusinów. Niekonsekwencya, która się mści na Polakach i na Rusinach.

Przeprosić muszę, że listów brata Pana odstąpić nie mogę. Miałbyś Pan prawo sam wtedy sądzić, że za mało wagi do nich i do ich autora przywiązuje. Odpisy atoli każę Panu sporządzić.

Proszę się nie dziwić korespondencyom w rubryce wyborczej, gdzie każdemu głos na czas wyborów się daje, i dla tego też Gazeta żadnej odpowiedzialności za żadną nie bierze. Tam jest sejm piszący. Kto chce głos zabrać, niech zabiera.

Dziś jeszcze Diło przyparło do muru przez Prołom, by się wyparło swego mentora, ocaliłoby sytuację, gdyby się przyznało do niego i programu jego szerze.

Niestety, niema odwagi pełnej, i dziś Belej ma tylko ni to, ni owo odpowiedzieć, byle się wykrcić.

Jeżeli cząstkę przyjaźni, którą nieboszczyk miał dla mnie, Pan mieć będzie i od czasu do czasu kilku słowy mię zaszczyci, będzie mi nader miło.

życzliwy sługa
Czerwiński.

W Piątek jadę do Fürstenhofu, poczta Kartenberg.

(Дальше буде).

До веденя підприємства кравецкого в більших розмірах пошукуємо **УПРАВИТЕЛЬКИ** досвідної в витворній кравеччині. — Зголошуватись зараз письменно до п. Крушинської в Станиславові ул. Казимирівська ч. 54.

(4—5)

Абітуріент відзначаючий ученик руської гімназії глядає лекції на село від 1. липня. Приготовляє до приватних іспитів або іспиту зрілости. Зголошення на адресу: Михайло Боднар, Львів, ул. Замарстинівська 25 А.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. червня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона по ул. Кароля Людвика ч. 9.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартисні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі ванцїрній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

„Торбан“

музична бібліотена

видає

Українська Накладн

Львів, Вроновська 8.

Каталог даром і оплатно.